

Oči, koje sve vide...

Ima dosta ljudi koji se plaše Božjeg pogleda. Dožive stres na samu pomisao da ih On može uvijek vidjeti. Bježe li s pravom od Njegova pogleda? Pokušajmo odgovoriti na ovo i na druga pitanje koja su povezana sa slikom Milosrdnog Isusa.

Najprije se zaustavimo na detalju slike od kojega počinje svaki susret: **na Njegovu POGLEDU!** Isus je rekao s. Faustini: ***Moj pogled s te slike je moj pogled s križa.*** (Dn 326) Dakle već ovaj „na prvi pogled“ detalj slike uvodi nas u dramu susreta s Bogom. Svaki put kada stojim ispred slike Milosrdnog Isusa, stojim kao Njegov dužnik, kao onaj za koga je Isus dao Svoj život, za koga je u strašnim mukama umirao na križu kroz nekoliko sati (o minutama i ne govorimo) na Golgoti.

Kako je Isus gledao na ljude sabrane ispod Križa?

Evandelisti nam ništa ne kažu o ovome, jedino Ivan spominje da *Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio* (Iv 19, 26). *Vidje* – dakle gledao ih je. Kakav je to bio Njegov pogled? Sveta Faustina, među mnogim neobičnim iskustvima, imala je i takva da je mogla biti uz Isusa u svim Njegovim trpljenima. Na Veliki Petak 1936. godine, u danu u kojem čitava Crkva, ne samo da se spominje već nekako i proživljava ponovo muku i smrt Isusovu, u 15 sati, dakle točno u trenutku Njegove smrti, Faustina je ugledala Raspetoga. Isus ju je pogledao i rekao: ***Žedan sam!*** (usp. Dn 964-965 i Dn 1032)

Primjer Isusa koji umire za grješnike raspalio je u njoj istu onu žeđ koja je Njega dovela na Golgotu: želja za spašavanjem nas sviju od vječne nesreće, od pakla, od vječnog prokletstva, od tuge i očaja koji su toliko veliki da, kad bi to bilo moguće, ljudi bi tamo

počinjali samoubojstvo; ali problem leži u tomu da tamo nema „druge opcije“, nema drugog rješenja – pakao je vječno stanje udaljenosti od Boga. A zbog toga što je Bog ljubav sama, pakao je vječnost bez ljubavi. Zapravo, to je košmar od kojega nas je Isus želio očuvati i zato je dao Svoj život za nas.

Isus s križa i Isus sa slike Božjeg Milosrđa, gledajući nas, govori: ŽEDAN SAM! Žedan sam spasenja duša, želim spasiti sve! Faustina, gledajući Njega, počinje doživljavati u sebi tu istu žed. I eto promjene, koja se događa uvijek kada se osobe ljube i kada provode zajedno puno vremena – postaju slični jedno drugome.

Puno sam puta sa sestrama išla u SAD na susrete mladih – *SEEK Conference*. Na našem štandu uvijek se nalazila slika Milosrdnog Isusa, odnosno Njegovo Lice. Slika Lica je bila uvećana – bila je velika oko metar. Slika je zaista fascinirala! Njegov pogled privlačio je mnoge.

Sjećam se kad mi je prišla jedna djevojka s pitanjem: **Zašto je Isusov pogled tako tužan?** Iznenadila sam se, jer nikada nisam na taj način razmišljala o Isusovu pogledu s te slike. Razgovarajući podosta vremena s tom djevojkom, shvatila sam da ona gleda Isusa kroz prizmu svoje tuge i žalosti. Nakon razgovora primijetila sam da na našem štandu stoji i oglas – poziv na molitvu svakoga dana u 15 sati. Bila sam ganuta kada sam ju vidjela da dolazi na molitvu. Zadnjeg dana susreta prišla mi je s osmijehom, ozarena lica. Slika Milosrdnog Isusa i snaga molitve bile su joj istinskim mjestom Susreta. Isus je nju sreo baš tu gdje se nalazila – u njezinoj tuzi – i prošao s njom kroz tu dolinu suza. A ona Ga je susretala u Satu Božjeg Milosrđa, u satu Njegove smrti. Za vrijeme tih susreta On ju je promijenio. A sve je krenulo od pogleda!

Dopustiti Isusu da nas gleda, provoditi vrijeme „pod“ Njegovim pogledom!

Život „pod Isusovim pogledom“ za neke je povezan s određenom napetošću. Kada bih ponekad – držeći predavanje nekoj grupi – spomenula da je Isus uvijek s nama i da nas Njegov pogled stalno prati, tada su neki spuštali pogled prema podu, bježeći na taj način i od mojega pogleda.

Ivan Pavao II., ovako je o tome napisao u svome Rimskom triptihu: „Omnia nuda et aperta sunt ante oculos Eius“, što znači: „Sve je golo i otkriveno Njegovim očima.“ Isto govori i sv. Pavao u Poslanici Hebrejima gdje stoji napisano: *Sve je, naprotiv, golo i razgoljeno očima Onoga komu nam je dati račun.* (Heb 4, 13)

Trebamo li se bojati Boga koji sve vidi, kome je sve poznato, sve otkriveno i golo? Pa da nemate nikakvih sumnji i da se ne bojite Njegova pogleda, pogleda Onoga koji sve proniče, Vječni Bog, Stvoritelj svemira postao je dijete, rodio se u štali, među životinjama... I Taj isti je umro na križu između dva najveća zločinca – samo zato da nas uvjeri u Svoju veliku Ljubav, da Ga se ne bojimo, već da Mu se približimo! Kako je lijep opis sv. Luke Evandelistu koji govori: *Okupljahu se oko Isusa svi carinici i grešnici!* Isus se požalio s. Faustini govoreći: *Ako vas moja smrt nije uvjerila u moju ljubav, što vas može uvjeriti?* (Dn 580) *Kada sam umirao na križu, nisam mislio na sebe već na bijedne grješnike i molio sam Oca za njih.* (Dn 324)

Umirući, Isus je mislio i na mene! U Njegovim sam očima bijedan grješnik. On vidi moju bijedu, ali ima suosjećanja za mene.

Isusov pogled s križa jest **RAHAMIN = MILOSRĐE**; to je pogled majke koja ljubi, koja – čak i onda kad ju vlastito dijete ubija – ne može gledati drukčije već s ljubavlju, jer ga bezuvjetno ljubi i, trpeći od njegove ruku, ne prestaje ga voljeti!

Sada se sjetih još jednog Isusova pogleda – **kada pogleda Petra**, i nakon čega Petar gorko zaplaka. Pogled je to Milosrdne Ljubavi koju je u strahu triput zanijekao, pogled Onoga koji ga bezgranično voli i oprašta i prije nego je Petar uopće uspio zamoliti za oprostjenje: *...Gospodin se obazre i upre pogled u Petra* (usp. Lk 22, 54-62).

Isusov pogled s križa, pogled sa slike jednostavno govoreći **pogled je Milosrdne Ljubavi**, to je On koji ju je najbolje pokazao umirući za nas, da mi možemo živjeti!

Kada Mu dopustiš da Te pogleda, upitaj se – kakvu žeđ čitaš u Njegovim očima?

Preuzeto iz: s. M. Gaudia Skass, ISMM
„Orędzie miłosierdzia“, br. 127, str. 6-7;

s poljskog preveo: p. Andrzej Wośko, SCJ
lektura: Marija Vuković